

blive Priserne, der svigtede, thi saa var der Udsigt til, at denne Kornlov kunde blive den sidste, og at vi ogsaa for Kornhandelens Vedkommende kunde komme over til fuldstændig frie Forhold. Det, der skete ved Kornlovsforslagets Fremsættelse, var det, at Kortene blev lagt paa Bordet. Den Udvikling, som naturligvis kunde forudses vilde komme en Gang, men som ingen kunde forudse vilde komme i dette Aar og i saa høj Grad, har nu fundet Sted, saaledes at det i alt Fald for Hvedens Vedkommende kan siges, at en Eksport vil der ikke kunne være Tale om med et saadant Resultat, at det bliver en Indtægt for Statskassen. Derimod kan man endnu ikke sige det samme for Rugens Vedkommende.

Overfor de store finansielle Bekymringer, der nu er kommet til Orde fra visse Sider, maa jeg sige, at jeg i og for sig ikke deler dem, forsaavidt som jeg ikke kan nægte, at det er en i høj Grad glædelig Udvikling, der har fundet Sted, idet der nu er faldende Priser ogsaa paa Brødkornet, saaledes at det, der var Kornlovens Hovedhensigt, nemlig virkelig at være en Afviklingslov, i fuldt Maal kan tilfredsstilles. Men at Kornloven, saaledes som Forholdene har udviklet sig i indeværende Aar, vil komme til at give Underskud, er utvivlsomt. I den Henseende vil den komme til at dele Skæbne med sin Forgænger og med den Sukkerordning, der var traadt i Virksomhed, inden jeg fik med disse Sager at gøre. Ogsaa om denne Sukkerordning gælder det, at den skulde hvile i sig selv, den skulde endogsaa give Overskud som dens nærmeste Forgængere under de den Gang stærkt stigende Priser. Men med Sukkerordningen er det nu gaaet paa samme Maade. Høsten er under det normale, og navnlig er Priserne paa Sukkermarkedet, hvad jeg dog antager, at navnlig de, der taler saa meget om Dyrtiden, vil være tilfredse med, gaaet saa stærkt ned, at Sukkerordningen sandsynligvis tvært imod alle de opstillede Beregninger vil komme til at give et betydeligt Underskud.

Jeg nævnte før, at det vil være umuligt paa nærværende Tidspunkt at give Oversigt over, hvad Statens Underskud ved Kornordningens Gennemførelse vil blive. Som ærede Medlemmer vil erindre, var der foreslaaet visse Besparelser, navnlig med Hensyn til Lagringen og Tørringen, der i de foregaaende Aar havde kostet meget. Hvorvidt disse budgetterede Besparelser i fuldt Maal vil kunne naas i det endelige Regnskab, vil det ogsaa være for tidligt nu at udtale sig om med Sikkerhed, da der

kun foreligger Opgørelser for de tre Maaneder af Aaret. Men jeg kan dog meddele, at Brødkornsadministrationen, efter hvad der foreligger, mener, at de Besparelser, der den Gang blev bragt i Forslag, og som ansloges til at udgøre et nærmere angivet Beløb, fuldt ud vil komme til at svare til deres Hensigt ogsaa i finansiell Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Rode var dernæst inde paa en Omtale af Centralkontorets Virksomhed. Som det jo fremgaar af Bilagene til Finanslovbetænkningen, kan den efter Centralkontorets egen Opfattelse ikke gøres op paa nærværende Tidspunkt. Det ærede Medlem talte ogsaa om et Overskud paa 6 Mill. Kr. ved Centralkontorets Virksomhed. Jeg har saa mange Gange rettet det ærede Medlem i den Retning, at jeg anser det for virkningsløst at forsøge paa en Rettelse igen, men jeg kan dog ikke undlade at sige, at naar der tales om et Overskud paa 6 Millioner af Centralkontorets Virksomhed, er Forholdet dette, at Kontoret har nydt hele Fordelen af Aftalen om den billigere Tonnage. Skibsfartens Bidrag til Kornordningens Gennemførelse er altsaa blevet overladt Centralkontoret, og af disse Penge, der af Skibsfarten er anslaaede til 12 Millioner, er der nu kun 6 Mill. Kr. tilbage, og sandsynligvis vil der blive endnu mindre tilbage, naar Centralkontorets Regnskab skal opgøres. Det ærede Medlem fandt en Bestyrkelse af sin Opfattelse af Centralkontorets store Betydning deri, at hvis vi ikke havde haft Centralkontoret nu, vilde vi ikke have faaet denne Nedsættelse af Majsens, fordi den private Handel ikke vilde være i Stand til at foretage Nedsættelsen. Ja, det viser sig, at en Sag beror i høj Grad paa, med hvilke Øjne man ser paa den. For det er den private Handel, der sætter Prisen ned i Øjeblikket og sætter den meget stærkt ned, og det er Centralkontoret, der selvfølgelig maa følge med, hvis dets Virksomhed ikke skal blive for urimelig. Den Majs, der nu uddeles, er jo købt til ca. 38 Kr. pr. 100 kg omregnet i danske Penge efter den daværende Kurs — det er meget rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der faar Centralkontoret en Fordel ved den forbedrede Kronekurs —, men det er jo netop, fordi der er købt de store Mængder Majs — 80 000 Tons drejer det sig om —, at der bliver et stort Tab, som dels Mellehandlerne, dels Landmændene faar, hvis de skal aftage Majsens til den høje Pris. Forsaavidt Majsens ikke allerede er solgt, vil den være usælgelig til den Pris, idet den maa følge med Pris-